

Vojenský analytik Martin Koller: Nebudeme se hrbít

- CZ24 News | 3. září 2020

ČESKO: Výše uvedené slovní spojení, které bychom mohli označit jako slogan, působí z hlediska české historie i reality poněkud komicky. Stačí si připomenout české podlézání a hrbení v době třistaleté rakouské okupace. Česky, či moravsky se nakonec čistě mluvilo pouze na vesnici a mezi nemnohými vlasteneckými Čechy a Slováky. Vydatně jsme se následně hrbili po před Francouzi, kteří nás nestoudně vyžírali a nakonec na popud Britů nechali Němcům. Hrbení před Němci, kteří nás bránili před bolševizmem, a židovskou plutokracií doslova nemělo chybu.

Stačí se podívat na Lucernu plnou českých umělců, stejně jako plný strahovský stadion na slezině Moravcova Kuratoria roku 1943, jak všichni různě zdraví německým pozdravem a velká většina má i německý účes. Aspoň podle hlášení Sicherheitsdienstu. Protektorát a podlézání Němcům zaplatilo životem do května roku 1945 celkem 360 000 občanů ČSR a dalších minimálně 60 000 zemřelo v následujících letech na následky oslabení, nemocí a teroru spojeného s německou ochranou. Na hrbení se před sovětskými soudruhy, jako nedostižným vzorem, si mnozí z nás ještě pamatují. Žhavé polibky soudruhů Husáka a Brežněva, podlézavé komentáře novinářů, hodnotné závazky atd.

A v současnosti se mnozí naši politici od roku 1990 v hrbení doslova překonávají. Stačí si připomenout podlézání sudeťákům a celkově cizáckým zájmům, především ze strany KDU-ČSL a TOP 09. Nastoupený parlament, když před dvěma roky dorazil americký politický reprezentant. Jako když dorazil říšský protektor na sjezd Kuratoria. Jen to komentoval jiný Moravec. Dvojjazyčné hlášení pirátského primátora Hříba v době výročí našeho přijetí do NATO. Něco takového zde nebylo od časů protektorátu. A když jedou přes naše území americké plechovky na kolech a nákladáky, aby se jeden bál, že hrbící se čeští politici a mediální pracovníci kleknou na silnici, zastaví konvoj a políbí každému řidiči nákladáku žhavě zadek. V případě černých řidičů by to mohli brát jako trénink na Black Lives Matters.

Můžeme tedy bez nadsázky konstatovat, že současná česká politická reprezentace, především ta, která je soustředěna kokem vedení TOP 09, KDU-ČSL a ODS láme v hrbení rekordy. Nicméně vůdčími tahouny cizáckých zájmů jsou Piráti, ANO a ČSSD. Co jiného, než ubohé hrbení před Němci a sudeťáky zvláště, je odstranění sochy maršála Koněva, stavba pomníku ruským a ukrajinským nacistům v Řeporyjích, nebo kladení věnců s pomníku generála SS. K tomu stavění mariánského sloupu, jako symbolu náboženského zotročování českého národa v době rakouské okupace, případně stavění jakéhosi pomníku rakušácké císařovně. Masaryk, Štefánik, legionáři, parašutisté a odbojáři z druhé světové války a další bojovníci za českou svobodu by se nestačili divit. Opakované hlasování europoslanců ODS, ANO, TOP 09, KDU-ČSL, Pirátů, ČSSD, někdy i KSČM v Bruselu, proti zájmům naší země a českého národa opět není nic jiného, než hrbení a podlézání cizáckým zájmům.

Prý se nebudeme hrbít před Čínany. Zato naši demokratičtí vládcové, kteří se před nimi údajně nehrbí, rozprodali od roku 1990, případně doslova rozdali cizákům většinu našeho průmyslu a dolů a ve prospěch cizáckých zájmů zlikvidovali značnou část zemědělství. Masarykova a Benešova republika trvala dvacet let a stali jsme se respektovaným státem. Pod vládou komunistů, reálně spíše socialistů jsme žili 40 let a postavil se modernější průmysl, industrializovalo se Slovensko, zemědělství nás stačilo uživit a postavily se statisíce bytů ve městech a moderních domů na vesnici. Cizákům u nás nepatřilo nic. Po třiceti letech demokracie aby člověk hledal, co nám ještě zbylo. Plzeňské pivo vyrábějí Japonci, českou vodu prodávají v Praze Francouzi, Němci, Korejci a

zanedlouho Japonci si u nás zřídili montovny aut, na Indy pracovali hutníci na Ostravsku. Jestliže komunistických 40 let bylo tragédií, co je následných třicet let, kdy jsme se stali kolonií. Po třiceti letech už se opravdu nelze vymlouvat na komunisty a je třeba hodnotit, čeho naše republika dosáhla.

Mimochodem, když jsme u toho hrbení, či nehrbení před Čínou, proč jsme zlikvidovali velkou část spotřebního průmyslu a dovážíme právě od těch ošklivých Číňanů kdeco od triček a ponožek po chytré mobily? Ještě před třiceti lety jsme do Číny vyváželi průmyslové výrobky, dnes dřevo a zemědělskou produkci, jako nějaká zaostalá africká země. Jen bych připomněl, že Čína je po Německu naším druhým největším obchodním partnerem. Další nejdůležitější partneři jsou Polsko, Slovensko a Francie. Trapné spíš je, že například v minulém roce jsme dováželi z Číny za 672 miliard korun, zatímco vyváželi za pouhých 56 miliard. Spolupráce s oslavovaným ostrovem Tchajwan je dvacetkrát nižší. Kdyby se zastavil náš obchod s Čínou, budeme mít nepředstavitelný problém. Mediální bojovníci proti Číně se ohánějí tím, že Tchajwan má u nás ve srovnání s Čínou nesrovnatelně větší investice a s jejich pomocí vytvořil u nás 24 000 pracovních míst. Co to v praxi znamená? Totéž co japonské pivo z Plzně, korejská, nebo německá auta z našich montoven. Češi jako levná pracovní síla, neboli trochu vulgárně bílí negři pracující za almužny u cizáckých firem, které u nás mnohdy neplatí daně. To je opravdové vítězství polistopadové ekonomiky, demokracie a nehrbení se před cizáky.

Díky sankcím proti Rusku ztrácíme ročně více, než 40 miliard korun. Důležité je, že v rámci sankcí nekupujeme zemní plyn přímo z Ruska, ale stejný ruský plyn přes Německo, aby Němcům neklesla životní úroveň, a pokud možno chceme nakupovat ještě dražší zkapalněný plyn z USA. Místo o svoje občany se naši politici starají o cizí zájmy, což samozřejmě není žádné hrbení. Pokud by se zastavil obchod s Čínou, přišli bychom ve výsledku minimálně o stejnou částku. Chybějící turisté z Číny jsou rovněž vidět na výsledcích turistického ruchu. Jen to dočasně zakrývá virus. Kdo je nahradí? Afroislámští migranti z milovaného Německa, před který se nehrbíme? Ekonomové z ODS a TOP 09 se rozčilují na tím, že dávky pro důchodce vyjdou naši pokladnu na 7 miliard korun. Ale klidně by prošustrovali 90 miliard, jen aby se zavděčili cizáckým zájmům šaškování proti Číně. Hned vidíme, jaké jsme měli a máme hospodáře, kteří se před nikým nehrbí, spíš možná lezou do zadku. Mohli bychom to nazvat Vystrčilovým mnohahrbým syndromem, když se tedy ohání tím hrbením. Mnozí páni politici, o dámách nemluvě, by si měli nechat šít svoje značkové obleky a kostýmy podle velbloudího střihu, přičemž i dvouhrbý drabař by jako vzor nestačil.

Celý spanilý let politické nuly Vystrčila, reprezentanta drahého a zbytečného Senátu, za doprovodu dalších nul a cizáckých slouhů typu Hříba na Tchajwan je prezentován pomalu jako objevitelská plavba Kristofa Kolumba, která zachrání naše krachující koloniální hospodářství, jež přežívá z půjček a chudoby většiny obyvatel. Jak je výše uvedeno, s Tchajwanem máme běžné obchodní styky. Na Tchajwanu je od roku 1991 česká hospodářská a kulturní kancelář, a v naší republice působí tchajwanská (Praha, Evropská 2590), přičemž obě plní v podstatě funkci zastupitelských úřadů. Čína proti české spolupráci s Tchajwanem oficiálně po třicet let nic nenamítala. Celá komediální akce Vystrčila a spol. není nic jiného, než sprostá provokace, narušující normální politické a ekonomické vztahy s Čínou. Můžeme ji přirovnat k ricinové mediální komedii kolem ruského zastupitelského úřadu, kde ze sebe především Vystrčil udělal vzorového pitomce.

Dalším krokem je ubohá snaha o mediální zviditelnění politické nuly a primitivní podlézavý politický aktivismus na úrovni Koláře, Pezsinského, takzvaného profesora Kohouta, starosty z Řeporyjí, či Mináře, intimního přítele samozvaného kněze Halíka. Vystrčil žvaní cosi o nehrbení se před Čínou a přitom je hluboce skloněný před zájmy amerických nadnárodních korporací, které Čína poráží v souboji tržního hospodářství. Určitě čeká koryto minimálně v Bruselu, ne-li v nějaké nadnárodní bance. To si kdysi vysloužil Pilip, který se předvedl s Bubeníkem jako šašek na Kubě v póze bojovníka za lidská práva proti kubánské vládě, jež má lepší zdravotnictví, než USA. Životní úroveň v Číně vzrostla za posledních třicet let doslova neuvěřitelně, nikoli v procentech, ale v násobcích. Co

dokázali za třicet let naši politici kromě žvanění o svobodě, demokracii a lidských právech a podlézání cizákům?

Možná by nezaškodilo, kdyby si mnozí naši politici, v čele s Vystrčillem a jeho partajními kolegy, narovnali páteř a podívali se na slova přísahy, kterou skládali. Není tam nic o rozprodávání české země, věčné chudobě jejích obyvatel a bezohledném podlézání panstvu v Berlíně, Bruselu, případně za oceánem a politických šaškárnách, na něž doplatí především obyvatelé této země.

Autor: Martin Koller